

Kedves Európa! Nem kell arabot importálni, hogy legyenek kisebbségeink!

2015 október 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az összeurópai kisebbségi autonómiatörekvések vezérgondolata igen könnyen megérthető bárki számára.

Abból indulnak ki, hogy az Európai Unió nemcsak újabb tagországok felvételével bővíülhet, hanem akkor is, ha nagyobb mozgásteret, önállóságot biztosít a kisebbségeknek.

Ezt nevezik Európa bővülésének, és a folyamattól nem a nemzetek számának pusztán növekedését várják, hanem színesedést, gazdagodást, változatosságot, diverzitást.

Miért Rigó

Európa nemzeteinek bővítése lehetne amolyan virágozzék minden virág-békeünnepély is, amely mögé a mozgalmi mozgólódásra hajlamos egyetemisták is fölzárkózhatnak a napfényes réteken megtartott hippifitneszek alkalmával, ha... Ha és amennyiben a multikulti, amely minden szabadgondolkodó alaplapjába bele van égetve, kiterjedne Európa saját kisebbségeire is.

A multikulti azonban embermasszát jelent, ahol kevésbé kezelhető már a helyzet, ott embermoslékot. Jobb esetben önazonosságukat elvesztett, magukban minden egyedit megtagadó fogyasztókat.

Az a közös kisebbségek problémája a nagy globális turmixhoz képest valahogy olyan vidékiesnek, póriás nyüszkölésnek tűnhet, csupa lábszagú paraszt meg kispolgár ugrabugrál a szemétdombján és jogokat követel.

Pedig közel sem olyan idejétmúlt gondolat az autonómia, és erre éppen a katalán helyhatósági választások mutattak rá, amely ugyan nem egyenlő egy függetlenségi népszavazással, de nem is lehetne az, lévén utóbbit a spanyol kormány megtiltotta. A függetlennedni vágyó katalánok így a politikai választásokat használták fel arra, hogy üzenjenek Madridnak: viszlát. Ahogy meg a spanyol kormány látja, ellenkezése azt a fedőt szimbolizálja, amely az uniós kuktában visszatartja a nacionalizmus elnyomott gzeit.

Kell-e bölcsességgel azonban felismerhető lenne, hogy a nacionalizmustól való félelmet pont olyan kreált nációk

táplálták, amelyeket az egyéniséget, egyediséget elnyomva, tömegekből hoztak létre. Talán békésebb lett volna, **és békésebb is lenne Európa, ha saját sokszínűségére építene**, ahogyan különben mindezt élvezzük és keressük a gasztronómiában, építészetben, zenében, helyi termékekben. Ezeket az értékeket az ottlakók is szeretettel és örömmel gondozzák,

és nem felgyűjtják, mint az importkisebbségeket szimbolizáló menekültszállásokat.

A brüsszeli vízfejben bűvárkodó politikai elit számára azonban a Kínában gyártott hűtőszekrények romantikáján túl nem jelent semmit ez a nemzetieskedés, és még ha jelentene is, akkor is túl bonyolult lenne az adminisztráció, meg a költségek, meg a hasonlók. Emiatt a számosan burjánzó bürokraták inkább az uborkagörcsbületi minisztériumban keresik a boldogulást vagy a százalékszámításra próbálnak visszaemlékezni. Már amelyik járt középiskolába.

A multikultit ugyanis nagyban kell játszani, ahol egyedül az országnév ad valami fogódzót a gyökértelenségben.

És miközben Európa kínos igyekezetében, hogy saját sokszínűségét megtagadva valamiféle liberális demokratikus erkölcsöt és liberális sokszínűséget plántáljon a fejekbe, még akár olyan áron is, hogy **idegen kultúrák milliós tömegeit fogadja be öngazolásként, aközben a helyi kisebbségek tovább vívják szélmalomharcukat**. Németországhoz csak az idén annyi menedékkérelem fog érkezni, ahány magyar él Románia területén és Soros vezérletével a közel-keleti szokások és ízek németországi importját szorgalmazzák, ne is érezzék magukat idegennek az 5 perce érkezettek. Erdélyben meg egy magyar utcanévért gerillaháborút kell vívni...

A székelység most arra készül, hogy az autonómia-törekvések jegyében Székelyföld határait táborfüzök láncával rajzolja körbe, hogy a magasból is látható legyen. Ez ugyanaz a magyar kisebbség, amely a két világháború között olyan szimbólumokat választott kisebbségi sorsa kifejezésére, mint „súly alatt a pálma” vagy a „kagyló és gyöngy”. A kisebbségi magyarság úgy érezte, hogy az elnyomatás közepette éppenhogy megedzódik erkölcsileg az ember, és **az egymás torkának ugrani készül? nemzetek között? k? rízték a valamikori európai értékrendet, a demokráciát, a toleranciát, a valódi sokszínűséget és a békét**. A táj, a gyökerek tiszteletét és szeretetét. K az a kisebbség, amelynek a múlt század óta kijártak volna azok a demokratikus alapjogok,

amelyeket az Unió ugyan alapértéknek tekint, csak a kisebbségei felé nem érvényesít.

Amikor majd október 24-én fellobbannak azok a tüzek Székelyföld határainál, az nemcsak az autonómiáról fog szólni. Azok a tüzek Európáért is gyulladnak, illetve azért a vágyott Európáért, amely **mire újra befogadta?ket, kiderült, hogy nem létezik**. És talán soha nem is létezett. Azok a táborfüzök továbbá azért is égnek, mert Európa újabb vallási és etnikai kisebbségeket fogadott be. A kérdés már csak az, ha a régiekkel sem tudott mit kezdeni, mit kezd majd az újakkal?

És nem feledkeznek-e meg végleg a régiokról?

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló